Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1885-05-22

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 6 3

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10271

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΦΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.' ΑΡΙΘ. 63

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.

Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

☞ Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΤΕΤΑΡΤΗ. | 22, ΜΑΪΟΥ 1885.

ΛΕΞΕΙΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ.

[συνέχεια]

Γ'. ΑΓΑΠΗ. Ὦ ναί! Μᾶς τὸ ἐπιτρέπει ἀρά γε ἡ Κυρία αὕτη ν' ἀναφέρωμεν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά της; Οἱ ἄστατοι ἡμεῖς ἐρασταί της τὴν κατηντήσαμεν τόσον ἰδιότροπον ὥστε οὐδὲ κατὰ πρόσωπον εὐχαριστεῖται νὰ τὴν βλέπωμεν· ἀκούουσα δὲ τὸ ὄνομά της, τὸ ὁποῖον μεταχειριζόμεθα προς κατόρθωσιν ἑνὸς σκοποῦ μας πάντοτε, στρέφεται ἔξαφνα, νομίζουσα ὅτι πράγματι τὴν ἐκαλέσαμεν, ἀλλ' ἀφοῦ ἴδῃ ὅτι ἠπατήθη, ἀφοῦ γνωρίσῃ ὅτι ὄχι πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ πρὸς τὸ ὅλως ἀντίθετον μέρος ἔχομεν ἐστραμμένην τὴν καρδίαν, τότε στρέφει πρὸς ἡμᾶς τὰ νῶτα καὶ σπεύδει ν' ἀπομακρυνθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν μακρύτερον ἀπὸ τοιαῦτα θηρία.

Ἀ γ ά π η! ὄνομα καὶ πρᾶγμα ὅλως ἀφῃρημένον. Ἀλλ' ὄχι! τί εἶπα! ἀπόδειξις τῆς πολλῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὅλοι μεταξύ μας εἶνε ἡ ἐν πᾶσι συμφωνία καὶ ὁμόνοια τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς πᾶσαν περίστασιν. Καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς ἀφήσῃ, ἡ φιλαυτία διὰ νὰ μᾶς πλησιάσῃ ἡ ἀγάπη; προσπαθοῦμεν νὰ δείξωμεν ἀγάπην ἕως οὗ κατορθώσωμεν τὸν σκοπόν μας· νὰ ὠφελήσωμεν δηλ. ἑαυτούς· κατόπιν ὅμως «κᾶπου σέδα κᾶπου μέδες». Μίαν φορὰν ἡ Ἀλουποῦ εἶδεν ἕνα κόρακα καὶ ἐκράτει ἕν καλὸν κομμάτι κρέας· τί νὰ κάμῃ λοιπὸν διὰ νὰ τοῦ τὸ πάρῃ;—ἄχ φίλε μου κόρακα—τὸν λέγει—ἐγὼ εἶνε τώρα τόση ὥρα ποῦ σὲ ζητῶ διὰ νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ τραγουδήσῃς κομμάτι μ' ἐκείνην τὴν ὡραίαν σου φωνὴν νὰ παρηγορηθῶ ὀλίγον ἀπὸ ἕνα τρομερὸν πάθος 'ποῦ μὲ βασανίζει·—ἀμέσως κυρὰ 'Αλουποῦ—τὴν λέγει, καὶ νά σου τὸν χάχαν κλείει τὰ 'μμάτια κι' ἀνοίγει τὸ στόμα νὰ τραγουδήσῃ· πίπτει τὸ κρέας, τὸ ἁρπάζει ἡ 'Αλουποῦ, τὸ κατεβρόχθισε κ' ἐκεῖνος ἀκόμη ἐτραγούδει.— Αἴ φίλε—τὸν λέγει—σιώπα διότι ἡ ἀηδὴς φωνή σου θὰ μὲ κάμῃ νὰ ξεράσω τὸ κρέας ποὔφαγα· ἐθεραπεύθη πλέον τὸ πάθος μου 'μένα ἀλλ' ἡ δική σου ἀνοησία θὰ μείνῃ ἀθεράπευτος. Ἀνοίγει τὰ 'μμάτια ὁ δυστυχὴς κόραξ, παρατηρεῖ καὶ κρέας καὶ Ἀλουποῦ ἀνελήφθησαν. Ἀπαράλλακτα λοιπόν· ἡ ἀγάπη τὴν ὁποίαν φανερώνομεν ὅτι ἔχομεν εἰς ἕνα τινὰ εἶνε τόσον ἀληθὴς ὅσον ἦτο ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλουποῦς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ κόρακος. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ ἴδιον, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως γινόμενον. Κατόπιν δὲ τοὺς αὐτοὺς καὶ εὐφυεστέρους βέβαια ἀκόμη ἐμπαιγμοὺς κάμνομεν πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐπίστευσεν ὅτι ἡ ἀγάπη μας ἦτο ἀληθής. «Ἄκουσε φίλε μου—λέγομεν πρός τινα—ξεύρεις ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ εἰλικρινῶς· νά! κύταξε, (καὶ βάλλομεν τὸ χέρι πανω 'ς τὴν καρδιὰν) σ' ἔχω ἐδῶ μέσα καὶ κάθεσαι· προσπάθησε νὰ κατορθώσῃς τοῦτο ποῦ σοῦ λέγω καὶ θὰ δῇς κ' ἐμοῦ τὴν ἀνθρωπιάν μου·» καὶ ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἂν ἦνε χάχας καθὼς ὁ κόραξ, προσπαθεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν φίλον του· μετὰ ταῦτα ὅμως «ἔλα φίλε μου . . κάθησι νὰ πάρῃς τίποτε . . . καφετζῆ! φέρε ἕνα καφέ·» καὶ τετέλεσται! ἐπληρώθη καὶ ὑπερεπληρώθη ἡ προσπάθεια τοῦ φίλου καὶ ἂν τολμήσῃ ἄς παραπονηθῇ· «τί κύριε; ἂν δὲν συνέβαινε τό . . καὶ τό . . νομίζεις ὅτι μόνος σου θὰ κατώρθωνες τίποτε;»

Ἰδοὺ λοιπὸν πότε καὶ διὰ ποίους σκοποὺς φανερώνομεν ὅτι δῆθεν ἀγαπῶμέν τινα. Κυρίως ὅμως μισοῦμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καὶ μὲ βλέμμα βάσκανον καὶ φθονερὸν βλέπομεν τὰς ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ εὐτυχεῖς πράξεις τοῦ ἄλλου· ὁ πτωχὸς μισεῖ τὸν πλούσιον, διότι εἶνε πλούσιος, καὶ ὁ πλούσιος περιφρονεῖ τὸν πτωχὸν, διότι εἶνε πτωχὸς, ἐνῷ ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον πρέπει νὰ γίνηται. Πλεῖστα ὅσα ἀτοπήματα συμβαίνουν καὶ ἐντὸς ἀνεπτυγμένων κοινωνιῶν τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαμάχης, μίσους, φθόνου καὶ καταφορᾶς, καὶ τὰ ὁποῖα οὐδόλως θὰ συνέβαινον ἐὰν ἡ ἀνάπτυξις ἦτο τοσαύτη ὥστε νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ σύμπραξιν μικρῶν καὶ μεγάλων. Ὁ εἷς σκώπτει ἀναιτίως τὸν ἄλλον ἁπλῶς διὰ νὰ δείξῃ εὐφυΐαν, ὁ ἄλλος περιφρονεῖ τὸν ἄλλον διὰ νὰ

φανῇ μέγας, ὁ ἄλλος φθονεῖ τὸν ἄλλον καὶ προσπαθεῖ νὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὰς ἐργασίας του κλ. κλ. Σφάλλει τις εἰς μίαν του πρᾶξιν; προσοχή! νὰ μὴ τὸν συμβουλεύσῃ κανεὶς νὰ διορθωθῇ. Τρέχει κατόπιν ἑνὸς ὀλέθρου; ἀφήσατέ τον· καλὰ νὰ πάθῃ. Τοιαῦτα καὶ πλεῖστα ὅσα ὅμοια καὶ χείρονα συμβαίνουν καθ' ἑκάστην, διότι μισοῦμεν καὶ φθονοῦμεν ἀλλήλους.

Δ'. ΤΙΜΙΟΤΗΣ. Ὤ! λέξις ἀρκετὰ μεγάλη καὶ λεπτή. Εὐτυχῶς διατελεῖ εἰσέτι παρ' ἡμῖν ξενιζομένη ἡ εὐγενὴς αὕτη Κυρία, ἀλλὰ τὴν περιωρίσαμεν τόσον ὥστε κατήντησε φθισικὴ καὶ τὴν φοβοῦμαι· δηλαδὴ (πρέπει νὰ ἐξηγηθῶ διὰ νὰ μὴ μὲ λιθοβολήσητε) πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἐθεωροῦντο ὡς ἄτιμα κομμάτι σήμερον τὰ θεωροῦμεν ὡς συνακόλουθα τῆς ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ς . . . π. χ. τί πειράζει, ἐὰν ἐπιστατῶν εἰς μίαν ἐργασίαν προσθέσω καὶ ἐγὼ κάτι τι εἰς τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς πολλούς μου κόπους; τί πειράζει ἐὰν ἀγοράζων μὲν, εἴπω 8 ἀντὶ 10 ὀκάδων π.χ. πωλῶν δε εἴπω 10 ἀντὶ 8; τί πειράζει ἐὰν . . . κλ. Κατὰ πόσον ἐν τούτοις περιωρίσθη καὶ ἡ λέξις αὕτη ἐρωτήσατε φίλον μού τινα ἄλλοτε πάρεδρον δικαστηρίου τινὸς νὰ σᾶς εἴπῃ ὅτι «κατὰ τὸ σιερὶ, νέος ἄγαμος δὲν προσβάλλεται διὰ τῆς λέξεως «ἄτιμε».

Ε'. ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ. «Ἐδώσαμεν πάνω 'ς τὴν πήτταν». Ἀπορῶ τί ζητεῖ ἀπὸ μᾶς αὐτὴ ἡ λέξις! Τὰ ἀδύνατα δυνατὰ δὲν γίνονται ποτέ. Ἔπειτα πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν φύσιν. Μήπως ἡ φύσις εἶνε σταθερά; πόσας φάσεις δὲν λαμβάνει ἐντὸς ἑνὸς ἔτους; πόσας τροπὰς δὲν ὑφίσταται ἐντὸς ἑνὸς μηνός; πόσας μεταβολὰς δὲν πάσχει καὶ ἐντὸς μιᾶς ἀπόμη ἡμέρας; Μήπως τὸ πλοῖον εἰς τὸ πέλαγος ἀκολουθεῖ κατ' εὐθείαν τὸν δρόμον του καὶ δὲν ἀναγκάζεται νὰ πλαγιοδρομῇ πολλάκις διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν του; Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν σκοπόν μας βλάπτει ἐὰν τὸ πρωῒ ὑποσχεθῶμεν ἄλλα καὶ τὴν νύκτα πράξωμεν ἄλλα; ἐὰν χθὲς ἤμην προσκεκολλημένος εἰς ἕν ἅρμα πρὸς κατόρθωσιν ἑνὸς καλοῦ καὶ σήμερον παρεσύρθην ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἅρματος εἰς τὸ ὁποῖον εὗρον συμφέρον; Τέλος πάντων ἂς σιωπήσω πιά, διότι ἡ ἀλήθεια εἶνε πικρὰ, καὶ κακὴ τύχη εἰς ἐκεῖνον ὅστις τὴν λέγει . . . Ἀλλὰ τί; νὰ σιωπήσω; θὰ ἐπανέλθω δριμύτερος.

Τὸ ὑλικὸν, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Σουακὶμ, τοῦ ὁποίου ἡ στρῶσις ἐγκατελείφθη, ἔρχεται εἰς Κύπρον. Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἀνήγγειλε τοῖς Βουλευταῖς τῆς Νήσου ὅτι ἐὰν τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου συνάψῃ δάνειον πρὸς στρῶσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς 50 περίπου ἀγγλικῶν μιλίων ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ὑλικὸν δωρεάν. Ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τὶ ἀπήντησαν εἰς τοῦτο οἱ Βουλευταὶ, ἀλλὰ πρῶτον, πιστεύω, ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσωσιν εἰς ποῖον διαμέρισμα ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ γείνῃ καὶ ποίας πόλεις θὰ συνδέσῃ ὁ σιδηρόδρομος, διὰ νὰ ὑπολογίσωσι καλῶς καὶ δὴ μετὰ ὥριμον σκέψιν καὶ συζήτησιν ὅλων ὁμοῦ, ἂν ὁ σιδηρόδρομος οὗτος θὰ ἀπαντᾷ τὰ ἔξοδά του καὶ συγχρόνως ἂν θὰ ὑπάρχῃ πλεόνασμα δι' οὗ νὰ καλυφθῇ μετά τινα καιρὸν τὸ δάνειον. Ἀνάγκη πρὸς τούτοις νὰ γείνῃ σκέψις εἰς ποῖον διαμέρισμα καὶ εἰς ποίαν γραμμὴν δύναται ὁ σιδηρόδρομος πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐργάζηται καλλίτερον καὶ ἑπομένως ἐπωφελέστερον, ἐκεῖνο δὲ τὸ διαμέρισμα νὰ προτιμηθῇ τὸ ἔχον τὸ πλεονέκτημα τοῦτο, ἀδιάφορον οἷον καὶ ὅπου ἂν ᾖ. Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ τοιαύτη γραμμὴ ἐν Κύπρῳ, δὲν πρέπει νὰ χάσωμεν τὴν περίστασιν· ἐὰν ὅμως δὲν ὑπάρχῃ, νὰ παρακαλέσωμεν τὴν χαριτόβρυτον καὶ Σεπτὴν ἡμῶν Ἄνασσαν νὰ κάμῃ καὶ τὰ ἔξοδα ἀφοῦ μᾶς χαρίζῃ τὸ ὑλικὸν, νὰ τελειώσῃ τὸ ζήτημα· νὰ τὸν κάμῃ δὲ ὅπου θελήσῃ διὰ νὰ λείψῃ καὶ κάθε φιλονεικία.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην (15)27 Μαΐου) περὶ τὴν 10 μ. μ. ὥραν σεισμὸς μετὰ τρομεροῦ κρότου, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐλαφρὸς ἐπὶ 4 περίπου δευτερόλεπτα διαρκέσας διὰ δὲ τελευταίας ἰσχυρᾶς δονήσεως ἀλλὰ βραχυτάτης λήξας κατεπάραξε σύμπασαν τὴν πόλιν μας. Ἡ διεύθυνσις τοῦ σεισμοῦ ἦτο ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς. Τὸν σεισμὸν ἠσθάνθησαν καὶ ἐν Λευκάροις καὶ ἐν Λάρνακι καὶ πλείστοις ἄλλοις κατὰ τὴν γραμμὴν ταύτην χωρίοις. Παρετηρήθη ὅτι ὁ σεισμὸς ἐν Λεμησσῷ εἶνε πάντοτε ἰσχυρότερος τῶν ἐν ἄλλοις μέρεσι τῆς νήσου συμβαινόντων.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις αἱ 500 ἡμίονοι, τὰς ὁποίας προὔκειτο νὰ φέρωσιν εἰς Κύπρον διὰ νὰ τὰς ἐκποιήσωσιν οἱ Ἄγγλοι, στέλλονται αὖθις εἰς Σουακίμ. Φαίνεται ὅτι ἐπειδὴ ἡ Πύλη ἠρνήθη ν' ἀναλάβῃ τὴν καθησύχασιν τῶν ἀνταρτῶν εἰς Σουακὶμ, προσκληθεῖσα εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, σκοπεύει καὶ πάλιν, ἡ Ἀγγλία νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκστρατείαν.

Ἀτμόπλοιον τῆς ἑταιρίας Παπαγιάννη ἐκόμισε σήμερον (Δευτέραν) εἰς Λεμησσὸν ξυλείαν καὶ διάφορα ἄλλα διὰ τὸν στρατόν. Ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν αὐθημερὸν διὰ Λάρνακα ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μάλταν.

Καίτοι ἐν τῇ δοξολογίᾳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Σ. Ἀνάσσης ἐν τῇ Ἐκκλ. Φανερωμένῃ Λευκωσίας ἦτο τὸ πλῆθος ἄπειρον, παρετηρήθη ὅμως ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀναφωνηθὲν «Ζήτω ἡ Βασίλισσα» δὲν ἀντήχησε πολὺ, τοῦτο δὲ δυσηρέστησεν (ὡς ἐνόησάν τινες) τοὺς κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρευρεθέντας Ἄγγλους. Τί σημαίνει ἆρά γε τοῦτο; Ἠθέλησαν ἆρά γε μὲ τοῦτο ν' ἀποδείξωσιν οἱ Λευκωσιάται ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κύπρος ἀγνοεῖ τὸν πραγματικὸν κυρίαρχόν της, συνέπεσε δὲ τὴν μὲν μίαν νὰ ἑορτάζῃ ἡ Σ. Βασίλισσα τὴν δ' ἄλλην ὁ Σουλτάνος νὰ ἐλαττώσῃ ἡ μία τῆς ἄλλης τὴν λαμπρότητα; Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ μία ἐξέλιπεν ὅλως ὤφειλεν ἡ ἄλλη νὰ λαμπρυνθῇ δεόντως.

Ἀξία πολλῶν ἐπαίνων τυγχάνει ἡ Μονὴ Μαχαιράδος συστήσασα σχολὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιολόγου καὶ ἐναρέτου διδασκάλου κ. Μητροφάνους Ἱεροδιακόνου τελειοδιδάκτου τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἑλλ. σχολῆς. Πλεῖστοι ὅσοι παῖδες τῶν ἐκεῖ περιχώρων θὰ γευθῶσιν ἤδη τῶν ἱερῶν τῆς παιδείας ναμάτων, θὰ εὐλογῶσι δὲ καὶ μακαρίζωσι τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν ἀξιεπαίνους τῆς Μονῆς Καλογήρους. Εἴθε νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα Μοναστήρια εὐπορώτερα τὸ λαμπρὸν τοῦτο παράδειγμα.

Ἡ Α. Π. ὁ ἅγ. Κιτίου ὡμίλησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν [19)31 Μαΐου] πλεῖστα ὅσα καλὰ καὶ ὠφέλιμα περὶ τοῦ Ἐκκλ. ζητήματος, προὔτεινε δὲ τὸν καταρτισμὸν ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μητροπόλεώς του καὶ πρὸς σύσκεψιν περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι διαχειρίσεως τούτων.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὸ τελωνεῖόν μας ἐνταῦθα ἀντὶ 8 τοῖς 100 ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ καθὰ πληροφορούμεθα 10. Ἀπὸ 20 μέτρα ὑφάσματος ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἔμενε σύμφωνον μὲ τὸν ἔμπορον ἐζήτησεν ἐπιμόνως καὶ ἔλαβε δύο μέτρα διὰ τελωνεῖον. Εἶνε ἄρά γε καὶ τοῦτο νεωτέρα διαταγή; Μὰ τί διάβολον λοιπόν; πᾶσα νεωτέρα διαταγὴ τὴν αὔξησιν μόνον τῶν φόρων ἀφορᾶ οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐλάττωσιν; Θὰ πληροφορηθῶμεν ἂν τοῦτο εἶνε νόμος πλέον καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ἕνεκεν ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ καταχωρίζομεν ἤδη ἀπολογίαν τοῦ ἀδίκως καὶ ἀναιτίως ἐκ Λευκάρων δημοσίως ὑβρισθέντος. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μὴ πράξωμεν τοῦτο καθότι εἰς τὸν δημοσιογραφικῶς ὑβριζόμενον ὀφείλομεν, νομίζω, νὰ παραχωρῶμεν χῶρον ἀπολογίας.

Κύριε Συντάκτα!

Καταχωρίσατε παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου τὰ ἀκόλουθα.

Τῷ ἐν Λευκάροις Χωριανῷ μου

Παράδοξος μοὶ φαίνεται ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη περίπτωσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πνευμάτων ἐπιδράσεως τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὅτι σύ, ὁ ψὲς ἀκόμη ἀγνοῶν καὶ αὐτὴν τὴν τῶν 24 τοῦ ἀλφαβήτου γραμμάτων διαίρεσιν, ὡσεὶ ὑπὸ δαιμονίου τινὸς δυνάμεως ἐμπνευσθεὶς, παρουσιάζεσαι σήμερον γραμματισμένος!!! Χάρις λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον ἤ μερικώτερον εἰπεῖν, εἰς τὸ παρὸν ἔτος, ὅπερ ἐντὸς δέκα περίπου ὡρῶν ἀνέδειξέ σε πολυμαθῆ καὶ ἄριστον διατριβογράφον! Ἀρά γε τίς κυρίως ἡ δύναμις [σὺ ὁ ὑποστὰς τὴν ἐπενέργειαν αὐτῆς, παντὸς ἄλλου γνωρίζεις κάλλιον καὶ ἐξήγησον ἡμῖν] αὕτη ἡ τοσοῦτον σπουδαίως ἐπὶ σὲ ἐπενεργήτασα, ὥστε ἐξ ἀμαθεστάτου ὡς ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ νὰ σὲ μετατρέψῃ, ὡς διὰ μαγικῆς ῥάβδου, εἰς πολυμαθῆ κάλλιστα καὶ δημοσιογράφον;

Ἀλλ' ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν πραγματικότητα, ἵνα μὴ ὁ χρόνος εἰς μάτην παρέρχηται. Τοῖς πᾶσι γνωστὸν τυγχάνει, χωριανέ μου, ὅτι ἀγνοεῖς οὐ μόνον ὡς ἀνωτέρω εἶπον, τὰ στοιχεῖα τῆς γραμματικῆς, ἀλλὸ καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ ὀνόματός σου ὀρθὴν γραφὴν καὶ ὅτι ὄπισθέν σου ἕτερός τις κρύπτεται, δηλονότι ὁ πολυθρήλλυτος γραμματεύς σου [δὲν ἀγνοεῖς τίς οὗτός ἐστιν] ὅστις δολίως ὄπισθέν σου κρυπτόμενος, καθιστᾷ σε τυφλὸν ὄργανόν του, πειρώμενος ὅπως διὰ τῶν σκευωριῶν καὶ ἀγυρτειῶν του διεγείρῃ πάθη καὶ μίση, μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, σπουδαίως ἐξυπηρετοῦντα τοὺς δολίους αὐτοῦ σκοπούς. τούτων οὕτω λοιπὸν ἐχόντων, θέωρῶ ὅλως ἄσκοπον ν' ἀπαντήσω εἰς σὲ δι' ὅσας ἐρεσχελίας ὁ "δοκησίσοφος" [ὡς Λαρνακεύς τις εἰκότως τὸν ἀπεκάλεσεν] ἐκεῖνος ὑπὸ τὸ σχῆμά σου εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ "Χωριάτου" φύλλον ἐπέστειλε, μὴ ἀποτεινόμενος, ὡς ἔδει, πρὸς τὸν ἐκ Λάρνακος δύσπεπτα καταπότια ἐσχάτως αὐτῷ δόντα. Ἀφοῦ ὅμως ὁ τζαρλατάνος γραμματεύς σου καὶ παράσιτος ἐκεῖνος, ἀγνοῶν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ παραφορᾶς, ποῦ νὰ ἐξεμέσῃ τὴν ὑπὸ τῶν δυσπέπτων καταποτίων διεγερθεῖσαν χολήν του, διὰ σοῦ, πρὸς ἐμὲ, (διὰ λόγους οὓς ἐκεῖνος οἶδε) ἀποτείνεται καὶ ὑβριστικῶς εἰς διαπάλην με προκαλεῖ, ὑποπτεύων, ὅτι ὑπ' ἐμοῦ ἐγράφησαν ὅσα εἰς τὸ προτελευταῖον φύλλον τῆς "Σάλπιγγος" ἐκ Λάρνακος ἐπεστάλησαν, ἅτινα, διατείνομαι, δικαίως αὐτοῦ καθήπτοντο, ἀναπόδραστον ἡγοῦμαι νὰ παρακαλέσω σὲ, τὸν χωριανόν μου, ἀφοῦ ἅπαξ ἐγένεσο ὄργανον, ὅπως ὡς ἀβροφρόνως προσήνεγκές μοι τὰ τοῦ ἀγύρτου καὶ τυχοδιώκτου ἐκείνου ὑποβολέως σου, τοῦ ἐν ὅλῃ τῇ χαρακτηριζούσῃ αὐτὸν δολιότητι, ἐμπαθείᾳ καὶ ἀγυρτείᾳ ὄπισθέν σου κρυπτομένου, οὕτω προσφέρῃς αὐτῷ πάραυτα τὰ ἐμὰ, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

Καὶ δὴ φίλε χωριανέ μου, πᾶσαν κατάβαλε προσπάθειαν, ὅπως ἑρμηνεύσῃς πιστῶς.

Ὁ πλείστας ὅσας βαναύσους ὕβρεις κατ' ἐμοῦ ἀναιδῶς ἐκσφενδονήσας ἀναίσχυντος ἐκεῖνος τυχοδιώκτης καὶ χαμερπέστατος κόλαξ, ὁ δίκην ψωραλέου κυναρίου τὴν οὐρὰν αὐτοῦ σείων καὶ ἰδιοτελείας χάριν σύ τε καὶ τινας ἄλλους χαμερπῶς κολακεύων, ὁ δειλίας ἕνεκεν θέτων σε πρὸ αὐτοῦ ὡς ἀσπίδα, ἐν ἀρχῇ λέγει ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκὸς κλ. κλ." Εἰπὲ λοιπὸν αὐτῷ, χωριανέ μου ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιδῶς ὑβριζόμενος οὐδέποτε ὑπῆρξε βουδοβοσκὸς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑπῆρξε τοιοῦτος, ἔργον οὐ δὲν ὄνειδος, ἀλλ' ἀπάτη, δόλος, ραδιουργία κλ., ἅτινα εἰσὶ τὰ διακριτικώτερα τοῦ ἀγύρτου ἐκείνου χαρακτηριστικά· ἴσια ἴσια· τοῦτο εἶνε νοστιμώτατον, ὅτι "ὁ μέχρι χθὲς βουδοβοσκὸς" σήμερον κατώρθωσε "νὰ τοῦ βάλῃ τὰ γιαλλὰ" κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, ἵνα βλέπῃ (ὁ ἐκ γενετῆς εὐγενὴς) ὀρθῶς τ' ἀντικείμενα καὶ οὐχὶ ἀντεστραμμένως, ὡς μέχρι τοῦδε τῷ συνέβαινε καὶ διέστρεφε πᾶν τὸ ἀληθές. Προσέτι δὲ εἰπέ τῳ ὅτι ὁ ἐκ γενετῆς εὐγενὴς (ἀθήγγανος καὶ εὐγενὴς γίνεται;) φανεὶς ἔκ τε τῶν προτέρων καὶ τῶν ὑστέρων ἀνάξιος λόγου, ἐκτήσατο τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῷ φήμην (ἃς βάλῃ τ' αὐτιά του πίσω του] ὁ "δὲ μέχρι χθὲς βουδοβοσκὸς", πιστῶς ἀνέκαθεν ὡς ἐμπράκτως ἀπεδείχθη ἐκτελεῖ πᾶν τὸ ἑκάστοτε ἀνατιθέμενον αὐτῷ καθῆκον, μηδαμῶς ποτε κατα δεχόμενος νὰ καταχρασθῇ, ὡς ὁ ἀγύρτης ἐκεῖνος, ὅστις ἀδίκως ὡς κηφὴν ὑπὸ τῆς πατρίδος ἡμῶν διατρέφεται. Καὶ ἀφοῦ οἱ βουδοβοσκοὶ τῷ ἀπαρέσκουσιν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατακαλοῦνται, διατί, ἐρώτησον αὐτὸν χωριανέ μου, παντοῖα κολακευτικὰ μέσα μεταχειρίζεται, μονονουχὶ τοὺς πόδας πάντων τῶν αὐτόθι βουδοβοσκῶν καταφιλῶν, ὅπως μὴ ἀποβληθῇ καὶ ἀποχωρήσῃ αὐτῶν;

(ἀκολουθεῖ)

Ὁ Χωριανός σου,

Φίλε Συντάκτα!

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις περὶ πολλῶν ἄλλων δρόμων προνοήσασα περὶ τῆς εἰς τὴν κωμόπολιν [σχεδὸν] Ἀκανθοῦν ἀγούσης ὁδοῦ ὅλως ἐφρόντισεν. Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι πρὸ δύο περίπου ἐτῶν προὔτεινεν εἰς τοὺς κατοίκους νὰ καταθέσωσι χιλίους ἐργάτας διὰ νὰ τὸν διορθώσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ βιάσῃ τὸ ἔργον αὐτὴ ἡ ἰδία, διότι ἡ ἀμέλεια καὶ ἀδιαφορία τῶν κατοίκων ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἔχει ὅρια. Οὔτε τὰς κατηγορίας τὰς ὁποίας κάμνουν οἱ πολυάριθμοι ἐπισκέπται τῆς κώμης ὡς πρὸς τοῦτο αἰσθάνονται οἱ κάτοικοι, οὔτε τὴν ὡς ἐκ τῆς δυσκόλου μετακομίσεως τῶν προϊόντων των (ἅτινα εἰσὶ καὶ πολλὰ) προξενουμένην εἰς ταῦτα ζημίαν ἀναλογίζονται. Αὐτῆς δὲ τῆς κώμης αἱ ὁδοὶ διατελοῦσιν ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει. Ἀφοῦ κατώρθωσαν, καὶ εἶνε ὡς πρὸς τοῦτο ἀξιέπαινοι, νὰ φέρουν δι' ὑδραγωγείων νερὸν, ἀφίνουν τοῦτο νὰ λιμνάζῃ καὶ νὰ καταλασπώνῃ τὰς ὁδοὺς, ὥστε καὶ ἀσθένειαι πηγάζουν καὶ οἱ διαβάται δυσκόλως διέρχονται.

Σαλπίγξατε παρακαλῶ ταῦτα καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσωσι θὰ ἐπανέλθωμεν δριμύτεροι.

Ἀκανθοῦ 7 Μαΐου 1885.

Εἷς ἐγχώριος.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσι τὸ ἑπόμενον χαριέστατον ἀνέκδοτον, γενόμενον μετὰ τὴν ἐπίσημον ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ δεξίωσιν τοῦ Λεσσέψ.

Ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Ἀκαδημίας ἡ πριγκήπισσα Ματθίλδη περιέμενε τὸν νέον ἀκαδημαϊκόν. Ἅμα δὲ οὗτος ἐπεφάνη, τρέχουσα πρὸς αὐτόν·

—Κύριε Λεσσὲψ, τῷ λέγει, ἐὰν ἠμποροῦσα θὰ σᾶς ἐφιλοῦσα.

—Ὁρίστε, κυρία, ἀπαντᾷ οὗτος. Καὶ ἡ εὐγενὴς δέσποινα πλησιάζουσα αὐτὸν, ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ἐν μέσῳ τῶν παρισταμένων, δύο ἠχηρότατα φιλήματα!

ΤΜΗΜΑ Β'.

(συνέχεια)

Ἄρθρ. 16. Πᾶς τις ἐκ τοῦ ἱεροῦ κατα λόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν ἐνώπιον πολιτικοῦ Δικαστηρίου δὲν δύγαται ν' ἀρνηθῇ αὐτήν. Ἂν δὲ γίνῃ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τὸ δικαστήριον ὅρκον εἰς κληρικόν, τότε ὁ τύπος δέον νὰ ἔχῃ ὡς ἀκολουθως: εἰ μὲν εἶνε Ἀρχιερεύς, "Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου κλπ." εἰ δὲ ἱερεὺς ἢ ἱεροδιάκονος, "Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κλπ."

Ὁ οὕτω διδόμενος ὅρκος ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ κοινοῦ ὅρκου παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, καὶ πᾶσα παράβασις τιμωρεῖται καὶ κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας. Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅπως μὴ ἐκπίπτῃ τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἀξίωμα ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ἐξετάζονται κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν κατοικίᾳ.

Πᾶν ὅ,τι οἱ πνευματικοὶ πατέρες γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ εἴπωσι τοῦτο ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 17. Τὰ πολιτικῶς ὁριζόμενα κακουργήματα ἐπάγουσι καὶ τὴν τῆς καθαιρέσεως ποινὴν πνευματικῶς· ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς ποινικῆς καταδίκης ἐκτελεῖται, ἀφοῦ πρότερον καθαιρεθῇ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ὁ καταδικασθεὶς κληρικὸς ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς.

Διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς γενομένας κατὰ κληρικῶν ἐπὶ πταίσματι, ἢ πλημμελήματι, καὶ αἵτινες περιορίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν οὕτω καταδικασθέντων, ὁρίζονται φυλακαὶ κεχωρισμέναι τῶν κοινῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Σχέσεις τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν πρὸς τὸν λαὸν καὶ τἀνάπαλιν.

Ἄρθρ. 18. Οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ χρέος ἔχουσι νὰ περιέρχωνται κατ' ἔτος, εἰ δυνατόν, ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν, εἰ δὲ μὴ, κατὰ διετίαν, ἤτοι τὸ μὲν ἥμισυ ἓν ἔτος, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ, εἰς ἄλλο ἔτος. Κατὰ τὰς περιοδείας αὐτῶν ὀφείλουσι ν' ἀγκάζωσι τὸν λαὸν εὐλογοῦντες, λειτουργοῦντες, διδάσκοντες καὶ συμβουλεύοντες αὐτὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τε θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Δικαιοῦνται δὲ νὰ ἐξετάζωσι καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἢ διαφορὰν ἐξαρτωμένην ἐκ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν συμβιβάζοντες ἢ δικάζοντες κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἐκκλησιαστικῶς ἀποφαινόμενοι κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας. (ὅρα τὰ ἄρθρα 13—14.)

Ἄρθρ. 19. Ὀφείλει δὲ καὶ ὁ λαὸς νὰ ὑποδέχηται τοὺς πνευματικοὺς αὐτοῦ ἀρχηγοὺς μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, νὰ ἔχῃ τὴν δέουσαν ὑπακοὴν καὶ εὐπείθειαν πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ πείθεται ἀγογγύστως εἰς τὰς εὐλόγους, νομίμους καὶ δικαίας αὐτῶν διατάξεις, "ὡς πρέπει χριστιανοῖς ἐπαγγελλομένοις θεοσέβειαν". [α]

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Διαχείρησις τῆς ἱερᾶς περιουσίας ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων.

Περὶ ἐκκλησιῶν.

Ἄρθρ. 20. Κατὰ τὴν ἀνέκαθεν συνήθειαν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐκκλησιῶν, εἴτε ἐνοριακῶν, εἴτε χωρικῶν, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν χριστιανῶν ἑκάστης κοινότητος, δύο ἢ πλειότερα πρόσωπα, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας ἑκάστης ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ τιμιωτέρων, καὶ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῆς.

Ἄρθ. 21. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι κατ' ἔτος λόγον τῆς διαχειρήσεως αὐτῶν ἐνώπιον μιᾶς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἁρμοδίου αὐτῆς ὑπαλλήλου. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέλεγξιν ἂν φανῶσιν οἱ ἐπίτροποι ὀφειλέται ἢ τυχὸν καταχρασταί, ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίσωσι τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν, καὶ ἔπειτα νὰ παύωνται ἀντικαθιστάμενοι δ' ἄλλων. Ἐὰν ὅμως ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τότε ὑποχρεοῦνται διὰ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ Μικρὰ μὲ τ' ἄνθη.

Εἰς ἕνα δρόμο περπατεῖ
μικρὸ ἓν Ἀγγελάκι
Καὶ ἄνθη πάντοτε κρατεῖ
'ς τὸ ἕνα του χεράκι.

Κι' ὅλων τὰ φύλλα των σκορπᾶ
μὲ τρέλλα καὶ μὲ χάρι'
καὶ χύνει φῶς ἐκεῖ ποῦ πᾷ
σὰν χύνῃ τὸ φεγγάρι.

Εἶν' ἀγνὴ Κόρη σὰν πτηνὸ
ἀθῶον τοῦ αἰθέρος
ἄσμα Ἀγγέλου πρωϊνὸ
εἶναι, αὐτὸς ὁ Ἔρως.

Πάντα χαρούμενη περνᾶ
ὡσὰν τὸ χελιδόνι
Ἐκεῖ 'ς τὸν δρόμον ποῦ γυρνᾶ
καὶ μ' ἄνθη τὸν μυρόννει.

Ἐνόσῳ εἶσε τρυφερὰ
παίζε Κόρη καὶ γέλα
γιατὶ παρέρχετ' ἡ χαρὰ
παρέρχεται ἡ τρέλλα.

Ἴσως θὲ ν' ἄλθ' ἕνας καιρὸς
καὶ σὺ νὰ ἀθυμήσῃς
σὸν σὲ γνωρίσῃ ὁ σκληρὸς
Κόσμος, καὶ τὸν γνωρίσῃς.

Λευκωσία Ε. Μ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	190—192
,, συνήθη γερά,,	165—184
,, κόκκινα καὶ χαλασμένα	128—150
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὀκὰ παρ.	60—65.
σταφίδες	44—46
σῖτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—24.
κριθὴ ,, ,,	10—12.

Τὸ 55ον αἴνιγμα ἔλυσε καὶ ὁ ἐν Πὸρτ Σαϊδ ἀξιότ. κ. Ἰωάννης Γεωργάνος.

Λύσις τοῦ 62 αἰνίγματος
Ἀρκ—βια—Ἀραβία.

Λυτὴρ ὁ Κ. Θ. Σ.

Λύσις τοῦ θ'. προβλήματος.
Τὸ μόριον «νῦν»
Λυτὴρ ὁ αὐτός.

Αἴνιγμα 63

Δύο ἀκριβῶς προθέσεις
εἶν' αἱ πρῶται συλλαβαί μου,
Καὶ κολυμβητὴς γενναῖος
εἶν' αἱ δύο ἔσχαταί μου.
Ἐὰν δὲ μὲ ἐρωτήσῃς
ἐν συνόλῳ τί σημαίνω,
Θὰ σοὶ ἀπαντήσω ὅτι
σὲ ἐνδύω σὲ θερμαίνω.

Εἰδοποιήσεις.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ Καστὰν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετά τινων ἐν αὐτῷ θεμελίων.—Πωλεῖται ἐπίσης μία μερὶς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτὰν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσῷ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.

[α] Ἐνταῦθα δέον ν' ἀποφασισθῇ τί πρέπει νὰ δίδωσιν οἱ χριστιανοὶ πρὸς ἐπιχορήγησιν τῶν Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου αὐτῶν προσωπικοῦ καὶ νὰ ὁρισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ (ὅρα γενικοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως).